

CALAIX DE SASTRE

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA
DE L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ

Febrer 2003
núm.

26

2003, Any clau

El 2003 és un any d'especial transcendència per al projecte educatiu de l'escola Joan Pelegrí.

SUMARI

FEBRER 2003

EDITORIAL

3 2003, Any clau

ACTUALITAT

4 Nou portal WEB
6 El Cicle Formatiu d'Administració i Finances...
7 El Cicle Formatiu de Telecomunicacions (STI)...
El Cicle Formatiu d'Anàlisi i Control i el projecte europeu FACE.
8 Escola-Empresa: Èxit en les noves iniciatives.
9 BAM, 75 anys de bàsquet.
12 Eleccions per a la renovació del Consell Escolar.
13 Paraules de record per a Miquel Salvador.
Jordi Artells, el meu pare.
14 Sortides del 7 de novembre.
15 Guardonats amb els Premis Cirit.

OPINIÓ

16 Engrescar-se.
17 Expoquímia.
18 Les 5.000 cultures del món.

INFANTIL I PRIMÀRIA

20 Campanya d'educació vial.
22 La castanyada.
24 Colònies a Mas Suro.
25 Els projectes a parvulari.
26 Visita Mercabarna.
27 El Museu Paperer de Capellades.
28 Visita als bombers.
29 Entrevista a Maria Vinyeta.
30 Santa Cecília..
31 El racó dels llibres.

NOTÍCIES SOLIDÀRIES

32 Agermanament amb Samba Kubally.
33 Ajudar els immigrants.
34 XIV edició Premi Drets Humans.
35 Cooperem amb la Casamance.
Una mica d'humor.
36 Solidaritat amb Nicaragua.

A REVEURE

38 El Senyor dels Anells.

**Escola Joan Pelegrí
de la Fundació Cultural Hostafrancs**

Centre de Secundària
Consell de Cent 14
08014 BCN
tel 93 431 62 00

Centre de Primària
Ermengarda 11-25
08014 BCN
tel 93 423 93 04

www.joanpelegri.com
e-mail
escola@joanpelegri.com

Edita: Escola Joan Pelegrí

Coordinació: Josep Miró

Disseny i maquetació: Marta Bagan

Versió digital: Herminio Manzano

Col.laboracions: Jordi Solsona, Herminio Manzano, Neus Roqué, Josep Alcón, Sara Gil, Montse Fuentes, Josep Ma Mestres, Maria José Herrera, Joan Camós, Lluís Salvador, Sara Artells, Marta Peña, Àlex Miñarro, Maria Dolors Forn, Josep Leon, Gemma Bosch, Fèlix Martí, Infantil-Primària, especialment els nens i nenes de quart, Antònia Prat, Mireia Marzà, Elisabet Mata, Escola Samba Kubally, Grup UNESCO, Pol Boada, Mercè Mellado i Miquel Cubero.

Impressió: COCHS, Indústria Gràfica.

El 2003 és un any d'especial transcendència per al projecte educatiu de l'escola Joan Pelegrí.

* Aquest curs hem iniciat l'ampliació d'Infantil-Primària després de l'absorció de l'escola Sagrada Família del carrer Guadiana duta a terme el curs anterior. Aquest curs tenim per primera vegada 3 grups de P3 que aniran ampliant progressivament l'escola de 2 a 3 línies d'ensenyament. És per això que l'estiu passat es van fer obres de remodelació i ampliació al pis del mig de l'edifici del carrer Ermengarda.

* Les noves necessitats d'espais derivades d'un augment de qualitat en l'oferta educativa fan que hagi arribat el moment de renovar i ampliar l'edifici de secundària. En aquesta etapa educativa, hem estat treballant els últims 15 anys en dos edificis: un edifici modern de 6 plantes i dos soterranis, al carrer Torre d'en Damians 6, i un edifici antic de 3 plantes al xamfrà del carrer Consell de Cent 14, annexat a l'anterior. L'edifici antic, Consell de Cent 14, l'hem enderrocat aquest setembre amb la intenció d'aixecar un edifici nou de 6 plantes sobre rasant i 3 soterranis que encaixi perfectament amb l'edifici de Torre d'en Damians i permeti una ampliació dels espais dedicats directament a ensenyament i a gestió.

El projecte de construcció del nou edifici del xamfrà, 2300 m² de sostre, té prevista una duració de 12 mesos.

* Tot aquest enrenou de renovació coincideix amb la celebració del centenari de la institució l'any 2004. Aquest també és un any per recollir idees i preparar l'esdeveniment del centenari.

Jordi Solsona
Director General

2003, Any clau

A finals del mes de gener l'Escola estrenarà a Internet un nou portal web.

L'Escola té presència web a **Internet** des de l'any 1999. Des d'aleshores s'ha fet un esforç constant per afegir periòdicament a la web nous continguts que permetessin els visitants conèixer la realitat de la nostra institució.

El gran volum de continguts de la web, especialment imatges, i el desig de fer-la créixer encara més, ens va portar a considerar des del Servei de Tutoria Informàtica de l'Escola, ara fa un any, la renovació completa de l'espai web de l'Escola.

Els canvis es refereixen fonamentalment al disseny de les pantalles, la interacció amb els usuaris, la incorporació de nous continguts i la disponibilitat d'eines de **comunicació directa amb l'Escola**.

Pel que fa a les pantalles, s'ha **modernitzat** el disseny gràfic, usant noves tipografies i colors i reconsiderant la distribució de l'espai per a la informació, els gràfics i les imatges i els menús de continguts.

La interacció amb els usuaris s'aconsegueix a partir dels menús desplegable, sempre presents a totes les planes de l'espai web, a més dels enllaços interiors de cada plana. Els menús es despleguen a partir de cinc opcions bàsiques: «**l'Escola**», «**Activitats pedagògiques**», «**Publicacions Digitals**», «**Propostes didàctiques**» i «**Agenda**».

Des d'aquests menús es podrà arribar a qualsevol informació només amb dos clics de ratolí. A més, s'ha inclòs tot un sistema de menús secundaris en format gràfic, que se'ns dubte facilitaràn la navegació per tot l'espai web.

S'han incorporat molts nous continguts, especialment imatges de les activitats que duem a terme a l'Escola, però també documents que descriuen la vida a l'Escola com ara el projecte educatiu, les normes de convivència, el reglament de funcionament, la descripció dels currículums dels alumnes per nivells i un llarg etcètera. A més, s'inclouen continguts relatius al proper centenari de l'Escola, que s'aniran ampliant poc a poc. També s'han previst continguts relatius a les altres institucions de la Fundació Cultural Hostafrancs: l'Escola Sagrada Família, l'Ateneu Montserrat, el Centre Montserrat-Xavier, el BAM i les Instal·lacions Esportives.

Així mateix, s'han previst espais perquè els usuaris puguin fer arribar immediatament a l'Escola les seves sol·licituds d'informació, opinions o suggeriments.

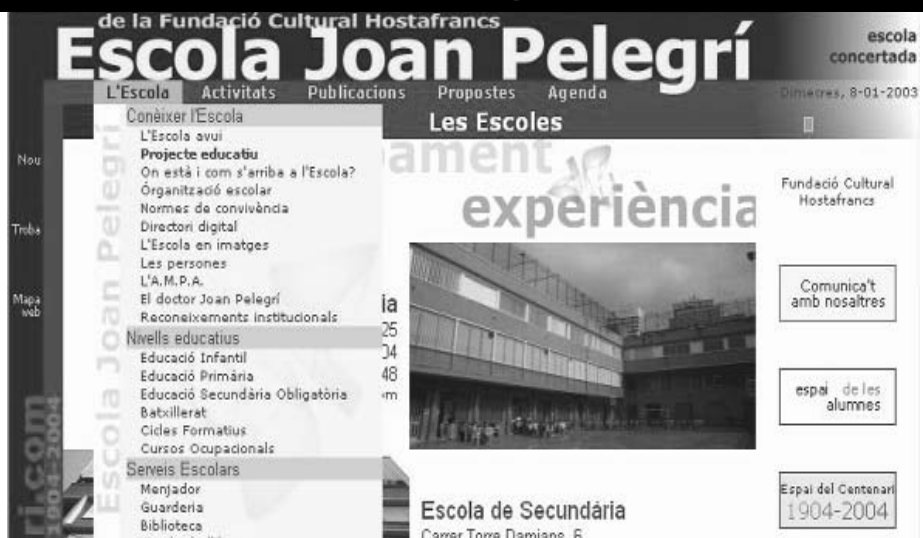
I això és només l'inici! evidentment tenim voluntat d'ampliar i millorar el nou espai web. Per aconseguir-ho volem convidar-vos que ens feu arribar suggeriments i propostes.

L'Espai web l'estrenarem oficialment per la Jornada de Portes Obertes del dissabte 1 de febrer. Durant el mes de gener completarem les darreres proves.

Visiteu-nos al nostre nou portal web a l'adreça de sempre www.joanpelegri.com. Treballem per oferir-vos millor servei i perquè conegueu millor l'Escola.

www.joanpelegri.com

El Cicle Formatiu d'Administració i Finances una opció engrescadora amb sortida professional

De tots és conegut que l'antiga formació professional no gaudia de gaire bona premsa, la qual cosa feia que gran part dels alumnes triessin els estudis de B.U.P, amb més prestigi social. Després de la reforma, aquest panorama ha canviat molt i els Cicles Formatius de Grau Superior obren les portes a tot un col·lectiu d'estudiants i de treballadors amb anys d'experiència en el món laboral amb inquietuds i necessitat de reciclar-se.

Un dels cicles formatius amb més sortida laboral és el C.F.G.S. d'Administració i Finances, ja que tota empresa necessita personal amb titulació en aquest àmbit.

Aquest cicle permet, amb només dos anys de formació, accedir a una feina qualificada a la vegada que obre les portes a estudis universitaris de grau mig com ara Empresariales, Treball Social, Biblioteconomia, Administració i Direcció d'empreses, etc.

D'altra banda un títol universitari no garanteix un lloc de treball. Després de quatre anys d'estudis universitaris però sense experiència laboral, els candidats es troben que les empreses s'estimen més un Tècnic Superior. Aquest té una formació teòrica específica complementada amb Pràctiques en Centres de Treball.

La nostra experiència com a docents del C.F.G.S. d'Administració i Finances ens demostra que, a més, els alumnes d'aquest cicle se senten satisfets amb la seva opció. Un exemple és en Ferran Gasset, que el va finalitzar el proppassat juny i en aquests moments està treballant i estudiant la carrera d'Empresariales. Ell ens explica la seva experiència.

- Per què vas triar un cicle formatiu en lloc d'anar directament a la universitat?

No volia anar a la Sele, la veia difícil i em feia por. Vaig pensar que a través del Cicle Formatiu podia anar directament a la Universitat. A més, hi aniria tenint ja un títol i m'estalviaria el tràngol de la Selectivitat.

- En algun moment t'has sentit un estudiant de segona?

Personalment no. Tot i que encara hi ha gent que pensa que si no estàs estudiant a la universitat, no ets un «estudiant de debò», jo no m'hi vaig sentir mai.

- Penses que és una bona decisió optar per aquests estudis en comptes d'anar directament a la universitat?

Sí. Ara penso fins i tot que potser és millor fer-ho així. Tens l'oportunitat d'entrar en contacte amb el món laboral i ara que ja vaig a la universitat, veig que la gent que hi ha arribat amb les proves de Selectivitat va més perduda. Els que vénen dels Cicles Formatius van més ben preparats.

- Creus que el cicle ha aconseguit les teves expectatives?

Sí. Al Cicle estan molt per tu. No et deixen penjat. L'horari també està bé perquè m'agrada estudiar a la tarda. Al matí és millor treballar.

- Dius que els estudiants que vénen del batxillerat van més perduts, per tant et sents avantatjat i notes que en la carrera d'Empresariales t'estan ajudant els coneixements adquirits?

Tot el que he après, ho estic fent servir a la universitat. El contacte amb el món de l'empresa també m'ha servit, tant per als estudis com per a la feina. A més, hi ha matèries que eren més difícils al cicle, per exemple d'informàtica vaig fer més coses de les que estem fent ara.

- Què ens pots dir de les instal·lacions i serveis de la nostra escola?

Hi ha moltes aules d'informàtica i per tant hi ha espai de sobres. Si una aula està ocupada, es pot fer la classe en una altra.

Ferran Gasset

El Cicle de Telecomunicacions (STI), un cicle amb una alta inserció laboral

Actualment la informàtica i les telecomunicacions són font de moltes ofertes laborals, i s'espera en els propers anys un augment continuat de l'oferta en aquests sectors. És per aquest motiu que el cicle de l'STI de l'escola és un cicle amb una alta inserció laboral. A més, aquest és un cicle obert a molts camps: informàtica, telecomunicacions, electrònica, televisió, vídeo, internet, programació..., i per tant, té un gran ventall de sortides professionals. La titulació que s'obté és la de Tècnic Superior en Sistemes de Telecomunicació i Informàtics, titulació que en l'àmbit europeu està al mateix nivell que l'enginyeria tècnica.

És important remarcar que tot i les sortides professionals del cicle, la decisió de fer aquest cicle per part d'un alumne, no vol dir renunciar a estudis superiors a la universitat. De fet, molts dels nostres alumnes cursen el cicle com a pas previ a la universitat, i molts d'ells continuen estudiant sense deixar les seves feines, ja que actualment molts estudis universitaris tenen plans especials per als alumnes que treballen, amb una fase selectiva especial i horaris adaptats a les seves feines.

Algunes carreres comencen a convalidar assignatures a alumnes d'aquests cicles, reconeixent així el nivell dels seus estudis. Per exemple, alguns alumnes fent l'enginyeria tècnica de telecomunicacions en les diferents especialitats, i fins i tot un alumne fent enginyeria naval, compaginant els seus estudis universitaris amb la seva feina d'instal·lador d'equips de comunicacions en aixells al port de Barcelona, feina on va realitzar les pràctiques.

Una possibilitat de continuar els estudis a la universitat es un atractiu més del cicle. Els alumnes arriben millor preparats des del punt de vista tècnic i amb la seguretat de tenir una titulació en les seves mans i una feina assegurada. Un altre avantatge important, és el fet que en acabar el cicle es pot accedir a qualsevol enginyeria tècnica sense passar per les PAAU, directament amb la nota del cicle.

Per facilitar l'accés al món laboral, els nostres alumnes fan pràctiques en empreses abans de finalitzar el cicle. Es tracta d'empreses que la mateixa escola busca i ofereix als alumnes, a través del departament d'escola-empresa. Molts acaben sent contractats per les mateixes empreses on fan les pràctiques, i en els darrers anys, a causa de la demanda del sector, la veritat és que la majoria dels alumnes ja comencen a treballar abans d'acabar el cicle. Aquesta circumstància, a vegades, resta temps als alumnes per acabar els seus estudis al cicle.

En aquest curs el cicle formatiu de telecos estrena portal web, si voleu més informació del cicle (contingut, assignatures, professors, visites, sortides professionals, etc) podeu visitar aquest portal a partir de la plana web de l'escola www.joanpelegri.com, buscant l'apartat cicles formatius. També per més informació o qualsevol dubte podeu contactar amb mi alcon@telepolis.com

sep Alcon Marrugat
Director de 2on CFGS STI
ap de família professional electrònica

El dia 21 de Desembre vàrem rebre la visita del Dr. Leo Gros, vice-president de l'Europa Fachhochschule Fresenius i coordinador del projecte europeu FACE.

Atès que la nostra escola està vinculada a aquest projecte, a través del Cicle Formatiu d'Anàlisi i Control, la visita pretenia conèixer-nos directament, visitar les instal·lacions del Cicle Formatiu, establir lligams de col·laboració i concretar la forma de vinculació al Projecte FACE. Per a més informació podeu consultar: www.intranet.ejp/aic.

Hem d'afegir que vàrem superar l'auditoria!!

ÈXIT EN LES NOVES INICIATIVES

El servei Departament Escola-Empresa, de la nostra Fundació va dur a terme dues noves iniciatives aquest últim any : els cursos per a disminuïts físics i el "Curs de mares", que assoliren un molt bon resultat.

Des de fa diversos anys, el nostre Departament escola-empresa duu a terme cursos ocupacionals per a aturats: joves menors de vint-i-cinc anys "manteniment de sistemes informàtics" i persones sordes "composició i edició informàtica" i "administració informàtica". Però aquest any, per primer cop, persones sordes, i disminuïts físics es trobaven junts a les aules. En un principi, aquests últims es sentien estranys al trobar-se en una classe on la professora i la intèrpret es comunicaven amb ells utilitzant el llenguatge dels signes o bé la lectura labial. Va ser amb el temps, que uns i altres van anar integrant aquesta diversitat de comunicació: so, gest, llavis.

La convivència a l'escola

Inicialment, es va pensar que potser la convivència d'aquests alumnes amb disminucions junts amb els alumnes de l'escola podria resultar un tant difícil, però el cert és que la convivència d'aquests col·lectius, del professorat i dels altres professionals que componen l'escola va ser molt positiva. Tan excel·lent va ser la convivència, que l'últim dia de curs els alumnes no van poder evitar mostres d'emoció. Deixant així palès el fort vincle d'amistat que els lligava. Dia a dia, disminuïts sensorials i disminuïts físics es barrejaven pels passadissos amb els alumnes de l'escola, els quals ja no es sorprenien de veure dues persones parlant amb signes o veure'n alguna amb dificultats per caminar.

El curs d'Integració Laboral

Com comentàvem al principi, una altra iniciativa que va ser un èxit, és el curs d'Integració Laboral amb mòduls tècnics específics. En aquest curs, els alumnes podien escollir entre quatre professions; auxiliar de cuina, manteniment general, tasques administratives generals i tasques d'ajudant d'arts gràfiques. Els professors del curs ensenyaven als alumnes els recursos bàsics per buscar feina (com la creació d'un currículum), les actituds que cal adoptar davant la feina (com per exemple la puntualitat) i els mitjans comunicatius que han d'emprar (no podem oblidar que estem parlant de persones amb dificultats per expressar-se). Per portar a terme aquests continguts utilitzaven com a metodologia didàctica el que s'anomena "aprenentatge significatiu", és a dir, la integració i la utilització dels continguts donats. Per arribar a aquest objectiu, els alumnes van simular la creació d'una empresa la qual anomenaren Tavola

(es tractava d'una empresa d'alimentació) i en la qual cadascú tenia un paper fonamental; uns s'ocupaven de la creació del menú, d'altres de l'administració i gestió de l'empresa i uns altres del disseny del logotip, etc.

El curs, junt amb els mòduls abans descrits i orientats a la dinàmica vers l'ocupabilitat es completava amb l'elecció d'un dels quatre mòduls tècnics proposats. A partir de la valoració i orientació professional cada alumne realitzava un dels quatre mòduls. Així, els qui havien escollit cuina anaven a les cuines de l'escola i ajudaven a fer el menjar, qui havia escollit manteniment acompanyava l'encarregat a realitzar tasques, l'alumne d'administració anava a secretaria a ajudar i els alumnes de disseny assistien a classes a la mateixa escola on participaven i on anaven elaborant el disseny de l'empresa.

Resultats i agraïments obligats

El curs va tenir molt èxit i ara els alumnes segueixen fent pràctiques en empreses reals duent a terme la professió per la qual es van decantar; dels cinc alumnes que triaren cuina, tres estan a menjadors escolars i dos a restaurants, qui trià administració està en una empresa d'activitats del lleure, l'alumne de manteniment està treballant a una lampisteria i els tres de disseny es troben en empreses de disseny gràfic.

Vist el magnífic resultat del curs, és molt possible que aquest any es repeteixi. Però, a més a més de la formació que han rebut aquests nois i noies, cal tenir en compte que res hagués estat possible sense l'ajut i la implicació de tots els estaments que constitueixen l'escola. I és que aquests alumnes no haurien après tant si els cuiners, els/les secretaris/es, l'encarregat de manteniment, els professors de disseny no els haguessin ajudat, perquè cadascú els estava ensenyant un ofici, el seu ofici.

Agraïm als professionals de la nostra Fundació l'entusiasme i l'acollida donada, així com la formació transmesa als alumnes en els diferents oficis, sense ells no hagués estat possible dur a terme aquest projecte.

El "Curs de mares"

I per últim, i no menys important, volem donar a conèixer l'excel·lent resultat del "Curs de mares", un curs que va omplir les places ràpidament. Aquesta iniciativa, dins el marc de cursos del Departament escola-empresa, tenia una durada de 25h i es va crear pensant en aquelles mares amb ganes d'aprendre informàtica/ofimàtica. L'horari de les classes, a més a més, també es va fixar tenint en compte l'horari escolar dels fills, ja que començava a les 9.30h, fet que permetia portar els nens a l'escola primer, i acabava a les 12.30h, ideal per anar a buscar-los. D'aquesta manera, les mares aprofitaven el temps alhora que aprenien a utilitzar una eina tan imprescindible com és ara l'ordinador.

Així doncs, cal ressaltar els magnífics resultats d'aquestes dues noves iniciatives i esperar que la seva repetició es faci realitat, perquè segur que ja hi ha qui ho està esperant.

Sara Gil / Montse Fuentes / Josep Ma. Mestre

BAM, 75 anys de bàsquet

El BAM, Bàsquet Ateneu Montserrat, celebra el present curs 2002-2003, el 75è aniversari. És tota una fita perquè és el cinquè club històric del bàsquet català. I si diem català, també de tot l'Estat espanyol, perquè com se sap el bàsquet a la península s'introduí des de Catalunya. Davant seu, hi trobem Laietà, Barcelona, Mataró i Santfeliuenc. El Laietà es fundà el 1922, el bàsquet del FC Barcelona, el 1924; el BAM, el 1928. Amb legítim dret és pot enorgullir de formar part amb lletres majúscules de la història del bàsquet català per ser-ne un dels seus equips pioners.

Actes commemoratius.

Les activitats previstes figuren al programa d'actes que es presentà el dijous, 5 de desembre, a les 20,30h, a l'alcaldia. Fou l'acte inaugural del 75è aniversari. En el marc de l'esplèndida sala modernista i en un ambient càlid i emotiu, l'auditori del BAM va seguir amb atenció les intervencions del representant del Districte Sants Montjuïc, Eduard Reñé, conseller d'esports; del President de la Federació Catalana, Enric Piquet, i del President del BAM, Josep Maria Codina. La vetllada es tancà amb l'actuació de l'Orfeó Atlàntida, una entitat que celebrà els seus 75 anys, dos anys abans. Els cantaires 'interpretaren cançons tradicionals catalanes, a la primera part; i nades, a la segona, en ser properes les festes nadalenques.

El President del BAM tingué un record per a totes les persones han format part de l'entitat en els anys d'existència del club. Especialment, agrai el suport, confiança i amistat que sempre ha tingut del seu company i vice-president, Josep Figuera. Lliurà un record a Enric Arrufi, el veterà de més edat que formà part dels primers equips. Seguidament, repassà el programa d'actes de l'aniversari, en què ressaltà les següents dates:

- * 6 de desembre, participació a l'**Encistella i Mulla't per l'esclerosi múltiple** al Pavelló de l'Espanya Industrial, amb diverses competicions en què intervindran els diversos equips.
- * 12, 13 i 14 de febrer. **XX Jornades Culturals de l'escola Joan Pelegrí**. Organització dels campionats 3X3, partits i tirs lliures.
- * Març. **Clinic 75è aniversari**. Data, hora i conferenciant pendents de confirmació.
- * 27 d'abril. **Diada del Soci** (actes de record i homenatge. Dinar de germanor i teatre amb el grup de tatre de l'Aeneu «No sabem on anem» de l'Ateneu amb l'obra Els meus marits m'enganyen.
- * Abril 2003, Participació a la **Fira d'entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta**. Es donarà ressò i divulgació als 75 anys de l'entitat.
- * 7 al 14 de juny. **XXI Setmana del Bàsquet Ateneu Montserrat**.
- * Dissabte 14 de juny, **Diada del bàsquet al Pavelló de l'Espanya Industrial**. Dinar de cloenda de temporada Equips de promoció.
- * 21 de juny. **Sopar de cloenda de temporada** i lliurament de premis del **XXII concurs de fotografia**.
- * Finals de juny. **Exposició del 75 aniversari a la seu de l'Ateneu**.
- * Dissabte, 6 de setembre, **torneig de Festa Major** al Pavelló de l'Espanya Industrial.
- * Diumenge, 7 setembre. **BAM vs Selecció districte Sants-Montjuic** i **BAM (senior femení) vs Combinat català**; concurs de triples i mates.
- * 5 oct 2003. **Festa major d'Hostafrancs**, cloenda dels actes esportius del 75 è aniversari. Bàsquet al carrer. A partir de les 11 h. Creu Coberta. **BAM vs Selecció Catalana** (Equips masculins i femenins). També al camp de l'Ateneu partits durant el matí. A les 14 h, aperitiu.
- 10 oct 2002, a l'Ateneu Montserrat. **Presentació del llibre dels 75 anys**. A les 22 h, sopar de cloenda.

BAM: Bàsquet com a element de formació.

L'esport que és present als mitjans de comunicació, correspon al que s'anomena d'alta competició (professionalitat, dedicació exclusiva dels seus practicants), espectacle i que mou un volum de diners impressionant (sobretot drets d'imatge). Els equips i entitats protagonistes viuen sovint en conflictes, amb permanents problemes econòmics. Amb l'absurda cursa de guanyar costí el que costí, es marquen un objectiu que sovint frustren els seus seguidors si no s'obtenen.

En contraposició hi ha la visió de l'esport com a una eina que pot complementar la formació de les persones, millorar-ne la salut física, i també com una forma de fer amics, de passar-s'ho bé jugant sense esperar necessàriament una victòria com a premi,...

Moltes entitats esportives del barri han tingut com a tret definidor aquesta filosofia d'educar a partir de l'esport. Sense marcar-se grans fites esportives. Els 75 anys d'un club com el BAM demostren la validesa d'aquests principis de l'esport.

No és casual, doncs, aquesta visió formativa de l'esport. El BAM neix en el si d'una entitat cultural, els seus jugadors n'eren membres, l'Ateneu Montserrat fundat el 1916. I per això sempre l'hem vist en col·laboració d'activitats i iniciatives culturals, lúdiques i solidàries. La lectura del programa d'actes n'és una prova.

Participants a les estades de bàsquet a Santa Maria de Palautordera. Setembre 2001.

Presentació dels equips de la temporada 2002-2003. Poliesportiu de l'Espanya Industrial.

Cartell del 75è aniversari.

Felicitacions de la Fundació Cultural d'Hostafrancs.

La Fundació ha expressat, per mitjà del seu president, Tomàs Salamí, la seva satisfacció per la fita assolida. En el programa dels acte de celebració, comentava que «la línia educativa de BAM és la continuació de la que va dur a terme el Dr. Pelegrí. Per a ell, l'educació d'una sèrie de valors que s'han de practicar en llibertat i espontaneïtat és difícil (no impossible) de practicar a les aules o el règim acadèmic és molt uniformador i regulat.

En canvi l'educador del lleure, i de l'esport, té ocasió d'observar el comportament espontani dels nois i noies i, en aquest marc, educar uns valors.

Alguns d'ells són: l'autocontrol, l'esforç, la constància, la disciplina, el treball a llarg termini, el sentit d'equip, el saber guanyar i perdre, el jugar net,...

He assistit a la festa de final de temporada en la qual es reparteixen els tradicionals premis. Alguns dels premis que recordo són: millor company de cada equip i l'esportivitat.. Crec que els noms d'aquests premis

defineixen perfectament el seu projecte educatiu».

Jordi Solsona, director general de l'Escola, en el mateix programa recordava la trajectòria paral·lela de l'Escola i BAM, dins de la FCH, que, a part del espais comuns també comparteixen l'ideal de la formació humana a través de l'esport, un valor que recordava està present en el projecte educatiu de l'Escola.

Josep Sánchez, Coordinador General de l'Ateneu Montserrat, així mateix, hi expressava la seva admiració i orgull pel fet que l'Ateneu tingui entre la seva gent, un grup com el BAM, arribi als seus 75 anys, però que a més hi arribin amb plenitud i força com la que mostra el BAM. Alhora també feia menció de les persones que al llarg d'aquests anys, han estat al capdavant de l'Entitat i que han dirigit la brillant trajectòria del BAM amb dedicació i entusiasme.

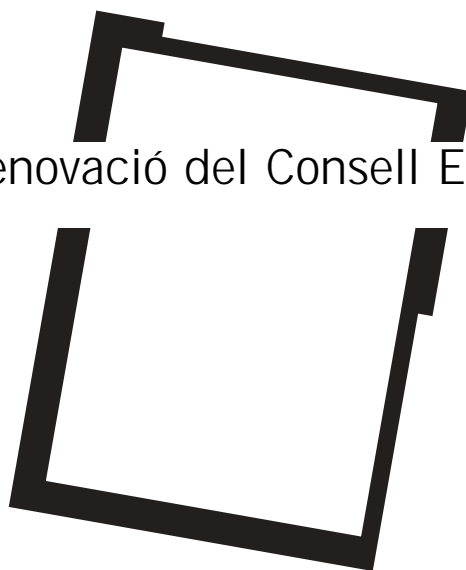
Alumnes de l'Escola i BAM

Una bona part dels jugadors i jugadores que integren els 19 equips del BAM són o han estat alumnes de l'Escola. També n'hi ha que fan d'entrenadors/re i monitors. Especialment, els felicitem per l'aniversari, per ser d'una entitat que gràcies a ells/elles és jove, i amb futur, però que no oblida ni els seus orígens ni la seva història.

(C.S.)

Eleccions

per a la renovació del Consell Escolar

Durant els passats 25 i 26 de novembre es van celebrar les eleccions per renovar el 50% dels membres representants al Consell Escolar. Aquest està format per quatre membres de l'Equip Directiu, quatre representants del personal docent, un representant del PAS i quatre representants dels pares i mares un dels quals no és elegit sinó designat per l'Associació de Pares.

Els nous representants de cada estament són els següents. Dolors Subirana com a representant del professorat en substitució de Loli Saban. Enric Barba, representant de l'alumnat substituint Rubèn Sánchez i com a representant dels pares i mares, Núria Fàbregas que substitueix Francesc Bohils.

Són significatives, però, les dades en termes percentuals. Analitzem les xifres, doncs. El cens d'alumnes de l'escola de secundària -que són els que tenen dret a vot- arriba a ser de 1.789 alumnes però la participació no va arribar més que al 15%, ja que només 274 alumnes van decidir votar per elegir els seus representants. Però si aquesta xifra ja ens sembla poc representativa, donem una ullada a la participació dels pares i mares de l'escola. De 3.023 pares només 43 van arribar a apropar-se a les urnes per emetre el seu vot, és a dir, el 1.42 %. Per fer una anàlisi més acurada dels fets ens falten dades de com han estat aquestes eleccions arreu de Catalunya perquè així podríem constatar si és un fet aïllat a la nostra escola o si, potser, és un fenomen més general dels que ens sembla. Tanmateix, és necessari un exercici d'autocrítica important al respecte. Tal vegada l'Escola no ha sabut trobar els mecanismes per encoratjar els nostres alumnes a la participació ni tampoc hem tingut poder de convocatòria envers els pares. Són reflexions a tenir en compte en una escola on ens preocupem, o al menys ho intentem, per educar els nostres alumnes en el diàleg, la participació i la implicació en fets tant de la vida escolar com de la vida ciutadana.

Paraules de record per a Miquel Salvador

20 de juliol del 2002, morí a l'edat de anys en Miquel Salvador i Falumí. Des petit que havia estat vinculat a l'Escola. collim com a mostra d'homenatge i emòria tres escrits. Els primer llegit el dia l funeral, el 21 de juliol; el segon, en cte religiós a la parròquia del Sant Àngel stodi; celebrat el 30 de setembre; i el cer, un poema que el seu germà, Lluís, s ha fet arribar.

raules llegides per Joan Camós, professor mic del Miquel, el dia del seu funeral.

nostre amic Miquel Salvador
1 desembre 1980 - 20 juliol 2002)

**nes paraules per a un gran amic,
alumne molt especial.**

Miquel ha viscut sempre en un entorn olt concret, la seva família, especialment, pare, la mare i el seu germà Lluís, els mics i l'escola Joan Pelegrí, des de la seva antesa.

olts som els professors, professores i mpanyys que l'hem conegut i l'hem timat.

ens deixa una gran llavor per a tots saltres, si sabem recollir algunes de les ses que l'han caracteritzat.

era un bon estudiant, però segurament dels millors alumnes que hem tingut.

ts recordem la seva mirada, el seu mriure, la seva complicitat, la seva nradesa, la seva força de voluntat i la va comprensió.

classe quan hi havia un conflicte o tu, m a mestre, t'equivocaves, ell era capaç veure les coses amb una dimensió que saltres moltes vegades no tenim.

fi, la seva capacitat d'estimar.

Aquest és el llegat que ens transmet, ara a nosaltres ens toca continuar amb el que ell ens ha ensenyat.

Gràcies Miquel per haver estat un alumne tan especial.

Joan Camós

Text llegit en l'Eucaristia per en Miquel Salvador i Falumí, celebrada a la Parròquia del Sant Àngel Custodi.

Ara fa un xic més de dos mesos que en Miquel ens va deixar. Des d'aleshores ença, n'hem plorat l'absència i hem mantingut ben viu el seu record.

Avui celebrem aquesta eucaristia perquè tenim dues grans raons per a l'esperança i, fins i tot, per a l'alegria.

La primera gran raó és el fet de sentir-nos afortunats de recordar tot el que hem après d'en Miquel. Hem après de la seva vida, de la seva malaltia i, també, de la seva mort.

De la seva vida hem après que val la pena ser lleial, sincer, transparent. Que val la pena desitjar el bé dels altres, no en les paraules, sinó en el que és concret.

De la seva malaltia hem après perquè, encara que pugui semblar el contrari, la malaltia mai no el va vèncer, ell mai s'hi va rendir, ell continua vivint, estimant fins al final. Ell fou qui va vèncer.

I de la seva mort hem après el significat de la confiança en el Pare, la pau i la llibertat total.

La segona gran raó per a l'esperança, és la seva fe compartida sempre en comunitat, la nostra fe expressada avui en l'àpat fraterne de l'eucaristia.

Aquesta fe que ens fa entendre que el Miquel mai va estar amenaçat de mort, ben al contrari, des del seu baptisme cristià, va estar amenaçat de resurrecció.

I és justament per això que no podem dir

que en Miquel només viu en el nostre record, sinó tot el contrari, el recordarem perquè viu amb el Pare, i viu per sempre més.

Lluís Salvador, germà del Miquel, ens ha lliurat un poema de Miquel Martí i Pol de record i alhora d'homenatge al Miquel.. Ens fa saber que està escrivint un llibre. Es diu «El meu germà i jo». hi vol explicar tot el que el Miquel li ha ensenyat. La seva lluita contra la malaltia que va patir i les ganas de viure que en tot moment va demostrar.

Tu ja no hi ets

Tu ja no hi ets i floriran les roses,
maduraran els blats.

Tu ja no hi ets i el temps ara transcorre
entre el record de tu, que m'acompanyes,
i aquell esforç, que prou coneixies,
de persistir quan res no ens és propici.

Des que ens has deixat, molt tendrament et penso
mentre la tarda suament declina;

tots els colors proclamen vida nova
i jo la visc, i en tu se'm representa
sorprenentment vibrant i harmoniosa.

No tornaràs mai més, però perdures
en les coses i en nosaltres de tal manera
que ens costa imaginar-te absent per sempre.

El passat mes d'octubre, ens va deixar Jordi Artells, pare de la Sara, alumna de 2n d'ESO. Des de la Comunitat educativa ens afegim al pesar de tota la família i oferim el nostre recolzament a la Sara i a la seva mare, que saben que continuaran tenint el nostre suport afecte i estimació per tirar endavant.

La Sara ens ha fet arribar aquestes paraules de record del seu pare.

Jordi Artells, el meu pare

El meu pare és la millor persona que he conegut mai, perquè és divertit, eixerit, bon actor, però sobretot bon pare. Això de bon actor és el que més destacava d'ell, a part del bon sentit de l'humor.

La meva tia Marian ahir em va dir que el meu pare com que era una estrella del teatre pujaria al cel i seria l'estel més brillant de totes, per això ara cada nit miraré el cel i l'estel que brilli més allà estarà el meu pare.

Però a part d'estar en el cel, també estarà dins el meu cor i al cor de tots.

Sara Artells Sánchez.
6 d'octubre de 2002

Sortides del 7 de novembre

La quasi totalitat dels grups d'ESO i Batxillerat, llevat dels 2ns de batxillerat, van realitzar en aquesta data les sortides de matèria i tutoria programades de cada trimestre.

Del diferents llocs i activitats, presentem aquesta vegada dues cròniques de 1r de Batxillerat en la visita que van fer a les restes de la ciutat romana i al Museu d'Història de la Ciutat, i a la riera de Breda.

Passeig per Barcino, la Barcelona romana

Al s. I aC, la civilització romana es va assentar al pla de Barcelona. Així comença la història de la nostra ciutat, que es troba recollida en el Museu d'Història de la Ciutat i en cadascun dels elements arquitectònics vigents.

El passat 7 de novembre, els alumnes de 1er de Batxillerat de la modalitat de lletres visitàvem el Museu d'Història de la Ciutat (situat a la Plaça del Rei 1). Aquesta activitat ens va possibilitar fer un recorregut per la Barcino romana, el nom sencer de la qual era: **Colònia Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino**.

El citat museu és una institució que s'encarrega de difondre, conservar i investigar la història de la ciutat de Barcelona a través de les pròpies col·leccions, el patrimoni urbà conservat i donar a conèixer altres museus.

Nosaltres ens vam limitar a visitar-ne una part, aquella que fa referència al període romà. Pel que fa a les restes situades al subsòl, tan sols en visitarem una part i posteriorment vam recórrer el barri gòtic, situant a cada lloc els elements arquitectònics romans que s'hi trobaven i, fins i tot, vam poder observar-ne les ruïnes

D'una banda, en el museu ens van projectar un vídeo on es visionava un passeig virtual per Barcino, pels seus carrers i les seves domus (cases dels ciutadans acabats). També vam visitar algunes sales del museu, on es trobaven diversos elements d'època romana i preromana, que han estat un fonament clau per entendre

què va ser Barcino. Un aspecte que ens va cridar especialment l'atenció foren restes d'un fresc de l'època.

D'altra banda, al subsòl vam poder veure restes de la muralla romana, de la fullonica i la tinctoria (bugaderia i tintoreria), de la factoria de salaó de peix, dels carrers i de les clavegueres.

Situats a peu de carrer, també vam contemplar la monumentalitat del temple romà, del qual en resten quatre columnes, emplaçades a l'edifici del Centre Excursionista de Catalunya, i el cementiri ubicat a la Plaça Vila de Madrid, que actualment es troba en estat de remodelació.

A més, vam poder veure una reconstrucció del que seria l'aqüeducte que entrava per la porta que donava al cardo maximus (un dels dos carrers més importants de les ciutats romanes), situat a l'actual carrer del Bisbe.

La visita és interessant i enriquidora i la recomanem a tota aquella persona que li atregui la història, ja que no només hi ha elements de l'època romana, sinó que se'n troben de totes les èpoques.

També ens agradaria manifestar el nostre desacord amb l'actitud presa per part dels organitzadors de la visita, ja que van ometre molts punts del museu (com per exemple la zona paleocristiana) que són igual d'importants que la resta. Tampoc entenem que, tenint en compte l'exposat anteriorment, el preu de la sortida fos tan elevat (comparativament amb el que aquesta va representar).

Marta Peña i Àlex Miñarro
1r Batxillerat F

La sortida del primer trimestre dels alumnes de 1r de batxillerat científic va ser a la riera de Breda. Ja fa uns anys que hi anem a fer un estudi ecològic. Mesurem la temperatura de l'aigua, la de l'aire dintre i fora dels bosc, la humitat... Desenvolupem procediments per mesurar el cabal de la riera i per estudiar l'estat de la puresa de l'aigua.

En aquest indret no hi ha gairebé gens de contaminació, i per, tant, és fàcil trobar-hi força organismes vius, malgrat que, en aquesta època ja comença a fer fred i, alguns marxen, s'amaguen o entren en períodes d'hivernació.

El bosc reflecteix les característiques de la tardor: fullaraca al terra, que a poc a poc, s'anirà transformant per acció dels descomposadors, alguns bolets i sensació de fred en les zones més ombrívols. De tant en tant, el vent ens obsequia amb una pluja de fulles de la vegetació de ribera.

Fora del bosc, pels camins que porten al prat i a la carretera, la temperatura és més càlida i hi trobem els cirerers d'arboç, tan típics al Montseny, amb els seus fruits ara vermells i comestibles. Els acompanyants de la sortida d'aquest curs han estat la Rosa Soler, el Josep Maria Galofré, la Rosa Marín i Maria Dolors Forn.

M D Forn.
Professora de l'àrea de ciències naturals

La riera de Breda

L'Escola un any més guardonada amb els Premis CIRIT

El dissabte 20 de desembre, foren lliurats els Premis Cirit pel President, Jordi Pujol, al Palau de la Generalitat. Aquests guardons són destinats a fomentar l'esperit científic del jovent i són convocats per la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) de la Generalitat de Catalunya. Els centres d'ensenyament, hi poden presentar els treballs de recerca dels seus alumnes, generalment de 2n de batxillerat, que consideren més reeixits. Els treballs lliurats a la convocatòria han estat 417, en els quals han participat 561 alumnes de 222 centres d'arreu de Catalunya. El nombre de treballs guardonats, 70.

El Jurat, premià dos treballs d'alumnes de l'Escola. Un fou per a Mireia López Fernández, el treball Anna Ricci: «Cantar per viure»; els professors Josep Marín i Rosa Estévez, n'han estat els tutors. Aquest estudi estava orientat originàriament a plantejar la professió del cant i exemplificar-la amb experiències concretes. El fet de produir-se la mort d'Anna Ricci a l'inici de la seva elaboració i l'admiració de l'autora per aquest personatge la va conduir a reorientar-lo. Les conclusions del treball reivindiquen el seu idealisme i el seu compromís amb la música catalana contemporània.

L'altre guardó fou per a Marc Rodríguez Sanz; el treball duia el nom «Galileu Galileu», el tutor del qual és Tomàs Salamí. Aquest treball bibliogràfic es planteja fer una aproximació a la vida, l'obra i l'entorn científic i cultural de Galileu Galilei. S'hi destaca el seu paper clau «un dels personatges més influents de la història» en tres punts bàsics: la creació d'un mètode científic, basat en la formulació d'hipòtesis i en l'experimentació per verificar-les o rebutjar-les; la invenció d'una nova ciència, la mecànica, i la demostració, juntament amb Kepler, de la validesa dels sistema heliocèntric proposat per Copèrnic.

(C S).

Mireia López.

Marc Rodríguez amb Jordi Pujol.

Engrescar-se

El món es mou i avança gràcies a la força d'uns projectes, d'unes iniciatives, d'una dinàmica constructiva, d'unes inquietuds de recerca, d'un afany de millorament.. Però res d'això seria viable si no tingués, com a motor que ho impulsi, la més creativa de les accions: l'engrescament, que és el desvetllament de l'entusiasme, el donar pas a les il·lusions positives, el tenir esperança en el futur.

A més l'engrescament, l'il·lusionar-se per a una realització -sigui de més o de menys volada- dona sentit a la trajectòria vital de l'individu. Qui no s'hagi engrescat, en un moment o altre, en alguna activitat, bé sigui creativa, d'ajuda o de lleure, que faci moure l'entorn o li proporciona noves perspectives i sensacions, s'ha perdut unes magnífiques oportunitats de sentir-se realitzat, però a la vegada, es queda al marge dels mecanismes pels quals es va conformant el món.

Això pot semblar exagerat: és tan important el que fa un individu, com per influir en la marxa del nostre món? Doncs, jo crec que sí. Que les petites, minúscules, aportacions de cadascuna de les persones d'aquest món, pot contribuir al progrés, a la millora cultural, lúdica o social, del col·lectiu. Hi ha, és cert, altres motors, de qualitats negatives: l'ambició de poder i l'egoisme. Evidentment, aquests no optimitzen cap dels trets positius abans esmentats. Al contrari, hi posen fre o els desnaturalitzen. Però, almenys, són actius. Són qualitats negatives, no recomanables, però donen joc a la controvèrsia, permeten que siguem capaços d'oposar-nos-hi, de fer-ne rebuig... Però en canvi, què es pot fer davant els «passotes»? Quin joc donen els que no tenen cap al·licient per a actuar; els que només són seguidors de les modes que els imposen; els que han renunciat a pensar perquè s'han apuntat que tot els ho donin fet; els que són incapaços d'actuar amb idees pròpies, perquè només mimetitzen allò que els ho han venut com a original?

Vaig llegir, fa molts anys, que «no és dolent somiar a fer castells en l'aire; el que cal és estar disposat a posar-ne els fonaments i aixecar-los». Aquesta dita m'ha acompanyat sempre, em penso que l'engrescament que el seu seguiment proporciona és font d'il·lusions i esperances, que ajuden a sentir-se útil i realitzat.

Muntatge impressionant, negoci, investigació i desenvolupament, inversió econòmica... aquestes són algunes de les paraules que poden definir un saló tan especialitzat com és Expoquímia. Els estudiants del cicle formatiu d'Anàlisi i Control vam tenir la oportunitat d'assistir a un dels esdeveniments químics més importants de l'any i que cap estudiant de química hauria de perdre's. És un punt de trobada de les millors empreses implicades en el desenvolupament de noves tècniques i equips de treball (sector privat, centres universitaris...); és un espai de negoci i intercanvi d'idees. S'hi pot trobar des del material més insignificant (vas de precipitats, varetes de vidre..) fins als últims equips desenvolupats per les indústries punteres en tecnologia (Panreac, Merck, Tecnokroma, Selecta, Afora...) que innoven i milloren tècniques ja existents (espectrofotòmetres, detectors masses, mètodes automàtics d'anàlisi...)

També cal destacar la zona dedicada a la química industrial, en la vam poder veure els muntatges a escala industrial de processol estudiats a escala de laboratori (destil·lacions, reactors químics...)

No ens podem oblidar tampoc del sector dedicat al medi ambient (anàlisi d'aigües i residus, tractament de residus generats per la indústria química; etc...) que dia a dia assoleix una major importància gràcies a la mentalització que el medi ambient és al cap i a la fi un bé de tots. Si algun retret es pot fer de la present edició d'EXPOQUÍMIA, és que és un saló destinat al visitant professional, quedant molt lluny de l'abast de comprensió de l'estudiant, ja que aquest en moltes ocasions no rep l'atenció que caldria esperar, i cal tenir en compte que en un futur no molt llunyà l'estudiant d'avui serà el professional del demà.

Gemma Bosch. 2n Anàlisi i Control

Un passeig per Expoquímia

Aquest article ha servit de presentació per al calendari 2003 que cada any edita el Comitè Óscar Romero i que té el suport del Centre UNESCO de Catalunya i de Cultures of the World. El seu autor, Fèlix Martí, director, fins fa poc, del Centre UNESCO de Catalunya. La seva trajectòria excel·leix en la promoció dels valors integrals de la persona, des d'una incisiva catalanitat que l'ha dut a promoure els drets de les llengües, les cultures i els pobles.

Els estats membres de les Nacions Unides són 188. Moltes persones creuen que les fronteres dels estats corresponen a fronteres culturals. Ningú no els explica que en el món hi ha milers de pobles i que la majoria dels 188 estats existents són multiètnics, multiculturals i multilingüístics.

A l'inici del segle XXI el progrés de les comunicacions i de l'esperit democràtic fa possible una nova valoració de la gran diversitat de l'espècie humana. De la mateixa manera que s'ha descobert el valor de la biodiversitat i que emergeix una consciència ecològica que ajudarà a conservar la diversitat de les espècies vivents, comença a tenir prestigi la diversitat cultural i neixen moltes associacions que tenen com a objectiu protegir les cultures més vulnerables. Per altra part encara s'han de dedicar moltes energies intel·lectuals per a lluitar contra els vells prejudicis que afavorien la uniformitat cultural.

Potser el prejudici més perillós és el de la creença en la superioritat d'unes cultures sobre les altres. Als països anomenats occidentals moltes persones creuen que les cultures dels altres continents són inferiors. Pensen que tant la cultura científico-tecnològica com els sistemes polítics i socials dels seus països són els millors i que els altres països haurien de copiar els models occidentals. En l'aspecte religiós aquest prejudici s'expressa en la creença que la veritat religiosa es troba exclusivament en la tradició cristiana o en la creença en la necessitat de superar qualsevol confessió religiosa. Cristians i agnòstics menyspreen sovint els fidels d'altres religions. En l'aspecte dels estils de vida el prejudici s'expressa en la convicció que només és valuosa l'orientació economista i consumista de les societats riques. En l'aspecte polític i social es defensen de l'individualisme i les formes de participació política de baixa intensitat amb una retòrica que parla de drets humans i de democràcia, però poc conscient de la força determinant dels poders econòmics i mediàtics. S'hauria de reconèixer que les altres cultures també són valuoses. S'hauria de poder afirmar el valor les cultures dels països occidentals sense absolutitzar-les i sense menysprear les altres tradicions culturals.

Un altre prejudici molt freqüent és el d'atribuir a cultures occidentals l'exclusiva en relació al progrés o a la modernitat. S'ignora que totes les cultures poden desenvolupar-se sense límits. Totes les llengües poden ser utilitzades per a coneixements d'alta sofisticació i per a formes de convivència d'alta qualitat. De fet les cultures tenen una prodigiosa capacitat de generar respostes noves a desafiaments nous. És cert que moltes cultures fins ara només s'han desenvolupat en entorns rurals en espais poc connectats amb xarxes exteriors. Això no suposa que no puguin evolucionar per a adaptar-se a entorns i per a situar-se

en noves xarxes d'intercomunicació. Per altra part, moltes savieses aparentment antigues disposen de repertoris lingüístics i de pràctiques socials molt més avançades que les dels països considerats desenvolupats en relació als desafiaments ecològics, econòmics, psicològics, ètics, estètics i polítics. Les societats occidentals es veuen obligades a revisar el model de civilització que han construït i intentat imposar a tots els continents durant els segles XIX i XX. La nova modernitat, probablement, s'haurà de construir un diàleg intercultural seriós. Les cultures marginades es poden convertir en referències imprescindibles per a construir un món més humà. Les fractures actuals entre rics i pobres, entre l'espècie humana i la natura i al si de cada persona reclamen novetats culturals que poden venir per la via del diàleg intercultural.

Un tercer prejudici és el de la ingovernabilitat d'estat multicultural i, encara més, d'un món multicultural. Diuen, aleshores, que s'hauria de reduir la diversitat cultural per raons pràctiques. Probablement és cert que les situacions complexes són difícils de gestionar, però s'han de tenir en compte les conseqüències de les opcions a favor de la uniformitat cultural. Un món que tendeix a la uniformitat empobreix la humanitat. Cada cultura ofereix un sistema de valors, mites i símbols que permeten viure amb orientacions específiques. La diversitat cultural és la garantia última del pluralisme. Expressa la legitimitat de les diverses maneres de ser humà. Cap cultura no en pot pretendre el monopoli. El progrés humà va en direcció a la diversitat. La diversitat cultural és el patrimoni més important de la humanitat. Aquesta afirmació és perfectament compatible amb el reconeixement dels aspectes negatius que vehiculen totes i cada una de les cultures. Totes han d'evolucionar per autocrítica i per la via del diàleg intercultural. I el conjunt de les cultures és el tresor més gran que ha generat la història humana.

S'ha de mencionar el prejudici que relaciona la diversitat cultural amb la violència. En un país o en una ciutat, la violència no és la conseqüència de la diversitat cultural sinó el resultat d'una mala gestió de la diversitat. Una bona part dels conflictes que tenen lloc en el món actual són provocats per estats que no reconeixen els drets culturals de les seves minories. Els especialistes en la resolució de conflictes estan d'acord a afirmar que el reconeixement del pluralisme lingüístic cultural i nacional és un factor d'estabilitat política i una de les condicions de la pau. Una democràcia avançada consisteix en el respecte simultani de la voluntat de les majories i dels drets de les minories. Durant el segle XXI s'haurà de recomanar l'exercici del dret a l'autodeterminació dels pobles justament com a mecanisme per a la prevenció de conflictes. En un món que tendeix a la globalització econòmica, comunicativa i política serà molt important crear condicions per a la llibertat i la participació de tots els pobles en la gestió de la globalitat. Les antigues fronteres polítiques dels estats probablement es relativitzaran i cada vegada comptaran més les afirmacions identitàries culturals. S'hauran de crear noves estructures polítiques que funcionin amb criteris de tipus confederal. I que apliquin principis de subsidiarietat. Si la democràcia progressa, podem acabar el segle XXI amb un nou reconeixement de les cultures i de les ètnies o nacions.

A Occident hi ha encara un altre prejudici molt arrelat. Diuen algunes persones que ells no pertanyen a cap cultura i que són, directament, ciutadans del món. L'afirmació té un aspecte positiu perquè efectivament ningú mai no redueix la seva identitat a la seva ètnia, nació o cultura. Tothom hauria de ser corresponsable de la gestió global del planeta. El que passa és que sempre es fa des de llocs i pertinences concretes. Tothom viu en un municipi, té afinitats amb la gent d'una nació, parla una llengua utilitza uns símbols, s'inscriu en un sistema de valors i, tot plegat, deixa marques culturals que, encara que siguin obertes i canviants, li donen personalitat individual i col·lectiva. Hi ha persones que ho viuen com una limitació desgraciada. Potser és millor viure-ho amb simpatia pels grups de pertinença i amb bon humor. Dissimular les identitats culturals potser es una pretensió desmesurada. Deu ser bo lluitar contra identitats que empresonen i dolent no sentir-se a gust en les identitats que ens personalitzen a nivell individual i col·lectiu. Deu ser millor l'autoestima que l'autoodi. La major part de ciutadans del món, per realisme i per convicció estimen les seves comunitats culturals sense necessitat d'integrismes ni de fonamentalismes. Les llengües, les cultures, les nacions són per a gaudir-les per a relativitzar-les. Serveixen per a no viure en la solitud i per a poder gaudir de l'intercanvi amb els que vénen d'altres llengües, cultures i nacions.

Felix Martí.

President de l'Institut Linguapax

INFANTIL I PRIMÀRIA

Presentació

Ja tornem a ser aquí! Esperem que tothom hagi passat un bon estiu. Ara tenim un nou curs per endavant, per a alguns, l'últim de primària, per a altres, el primer any en aquesta escola. Esperem poder estar amb vosaltres per fer-vos arribar les notícies i esdeveniments més importants que vagin passant al llarg del curs. Ja sabeu qui som, les nenes i els nens de 4t.

Text: Berta G. i Laura B.

Campanya d'educació vial a l'escola.

Durant uns dies del mes de novembre, un agent de la guàrdia urbana va venir a l'escola per fer-nos unes xerrades i uns jocs sobre Educació Vial. Igual que altres anys, el Ferran, que és l'agent que va venir, va passar per les classes de 2n, 4t i 5è, per treballar temes com la circulació, els senyals de trànsit o les normes de seguretat vial.

A les classes de 4t, el treball es va centrar en el tema dels senyals, així vam aprendre que n'hi ha de prohibició, d'informació...

La segona visita del Ferran va ser per treballar el que havíem après per mitjà d'un joc.

El taller de panellets

Uns dies abans de la castanyada, les nenes i els nens de 4t vàrem fer de cuiners per preparar ni més ni menys que 500 panellets !

No és que siguem un farts, eh! els panellets els preparàvem per a tota l'escola , ja que ens havia tocat la parada de panellets de la fira de tast que fariem el dia de la castanyada. Aquí ens teniu en plena feina, llàstima que amb les fotos no podeu saber el gust que tenien aquests panellets.

Eren boníssims!!!

Text: Andrea P, Anna M, Estela L i Laura Sánchez.

Fotografies: Emma C i Gerard M.

La castany

La Marieta Castanyera

El dimarts anterior al dia de la castanyada, ens va visitar com ja és tradició, la Marieta Castanyera. Tot i la seva avançada edat, es va passejar per totes les aules, donant consells, explicant anècdotes i fent-nos riure a tots i totes una bona estona. Gràcies Marieta pel teu bon humor!

Laura Suades i Emma C.

Com ja és tradició a l'escola, el dijous 31 d'octubre, vam celebrar a festa de la castanyada. Aquest any vam tenir activitats durant tot el dia, al matí, vam preparar una Fira de tast de menjars típics de la tardor, cada curs tenia una paradeta al pati amb codonyat, bolets, panellets, etc... i totes les classes anàvem passant per astar els productes i també per fer uns murals entre tots, per exemple, a vegades havíem de pintar amb unes esponges, en altres havíem d'enganxar trossets de paper per fer un collage o pintar amb guixos.

Abans de sortir al pati per visitar la Fira, els nens i nenes de 6è van passar per les classes per recollir la decoració que havíem fet penjar-la al pati perquè quedés més guarnit per la festa.

A la tarda vam sortir al pati a fer balls i menjar-nos els panellets. Sort que després teníem tot un cap de setmana per descansar!

Text: Marc J. i Ignasi M.

Fotografies: Gerard C., Georgina V., Isabel J. i Ariadna O.

ada

Colònies a Mas Suro

Els dies **9,10 i 11 d'octubre** els nostres amics i amigues de 2n, van anar de **colònies** a Girona, a la casa de **Mas Suro**.

Avui hem anat a les seves classes per saber com els va anar.

El Pol ens explica que el que li va agradar més va ser la casa i els animals que van veure. A l'Aniol li van agradar molt els jocs de nit. Segons ens explica en Guillem, també van fer tallers, malabars i fins i tot discoteca.

Sembla ser que s'ho van passar força bé.

L'Albert de 2nA ens ha fet aquest dibuix.

Text: Mireia L., Isabel J., Miquel C., i Ignasi B.

Els Projectes a parvulari

durant aquest trimestre a parvulari han treballat diferents projectes, a P4 el tema era els transports, així les nenes i els nens de P4A, van realitzar el projecte de "Les bicicletes", segons ens expliquen, a la classe va arribar tot tipus d'informació, fins i tot un dia van decidir portar les bicicletes i sortir pel pati a fer un tomb.

Les nenes i nens de P4B, van treballar el tema de les motos, i van decidir demanar ajuda al pare de la Júlia i a la mare d'en Max, que en saben molt. Així en Joan i la Noemí, van anar a la classe i van explicar coses molt interessants, també van portar un ¡mono! motorista i una roda de moto!!!

A P5, durant aquest primer trimestre han iniciat un tema ampli, el mar, a partir d'aquest tema ha sortit el projecte de la classe. Per presentar el tema han explicat dos contes, han fet una llista de paraules del mar i després les nenes i els nens han triat les coses que més els agradaven i d'aquí s'ha fet la votació final. A P5B han triat el tauró, i a P5A el dofí. Per aprendre encara més coses van decidir visitar l'Aquàrium de Barcelona, entre tots també van fer un mural, aquí en teniu un exemple.

A P5A, van decidir demanar ajuda a alguna persona especialista, que sabés moltes coses dels dofins, així que li van dir a la Dolors Arnau, que és una professora de "nens grans", i els hi va fer una xerrada, també va respondre totes les preguntes i dubtes que tenien.

TOT EL QUE HAN TREBALLAT, EL QUE HAN APRÉS I L'ENTUSIASME AMB QUE HO HAN FET QUEDA BEN CLAR AL VEURE LA FELICITAT DELS NENS I NENES I TAMBÉ DE LES SEVES MESTRES.

Anna V., Laura Suades., Isaac L., Bernat S., Petar H., Joan B. i Àlex M.

Projectes de Coneixement del Medi Social i Natural

Les professores del Cicle Inicial enguany hem decidit de treballar una part del coneixement del medi mitjançant els projectes.

Al curs passat vam observar que els nens i les nenes d'educació infantil van disfrutar molt amb aquesta manera de treballar, el professorat estava molt content de la resposta que havien rebut per part dels nens i les nenes i també de la col·laboració de les famílies.

Aquest curs treballarem un projecte a cada trimestre. Els avantatges de treballar així és que l'alumnat se sent protagonista dels seus aprenentatges, ja que són els nens i les nenes qui trien el tema en el qual volen aprofundir. Es dedica una sessió inicial, un cop escollit el tema, a parlar dels coneixements previs que es tenen i a comentar allò que els agradaria saber. És sorprenent veure la quantitat de coneixements que ja tenen i la curiositat que se'ls desperta.

Aquest mètode de treball, el trobem molt enriquidor perquè s'engresquen molt fàcilment a cercar la informació i recorden amb molta fidelitat els continguts que s'han treballat a l'aula. Ens arriba a la classe una allau d'informació a partir de la qual es poden elaborar les fitxes de treball que es realitzen posteriorment.

durant aquest 1r trimestre al Cicle Inicial hem dut a terme els projectes següents:

- 1r A - Els dofins
- 1r B - Els gats
- 2n A - Els cavalls
- 2n B - Els gats

Després d'aquesta primera experiència ens sentim molt satisfetes de la tasca realitzada per part de tothom i animades a continuar tirant-ho endavant.

dimecres 20 de novembre, els nens i nenes de 4t vam anar a Mercabarna, el gran mercat central de Barcelona.

Després de l'escola vam anar fins a l'estació de Sants per prendre l'autobús que ens deixaria a la Zona Franca que és on està Mercabarna. Només arribar, ja ens van rebre, els tres monitors i monitores, que es deien: Joan, Maira, i Marta. Ens van acompanyar durant tot el dia. Primer vam entrar en una sala molt gran plena de butaques i allà ens van explicar el que vol dir la campanya de "5 al dia", a dir la importància de les fruites, hortalisses i llegums durs en la nostra dieta.

Després vam anar a visitar les naus, bé només una perquè són immenses, tenen un passadís al mig i paradetes a cada banda. Hi havia moltes fruites exòtiques que no hem vist mai, les monitores ens anaven explicant d'on venien i el seu nom. Vam veure la carambola, kiwanos, i també productes d'aquí, rovellons, herbes del do, maduixots...

En una de les paradetes vam fer un taller de tast, hi havia moltes coses i amb els ulls tancats les havíem de tastar i dir el gust que tenien. Va ser molt divertit.

Després vam visitar un magatzem de patates, vam veure el procés, des que arriben en grans sacs, els ¡Jumbos!, que surten empaquetades i a punt per vendre. Quan vam arribar vam fer un taller amb els monitors i monitores, ens van explicar com es fan i ens van donar una bossa amb 3 kg de patates!

Després de dinar, a les 2 del migdia i tots teníem molta gana, així que vam anar cap al menjador, allà ens esperava una amanida immensa i suc de taronja acabat de fer, vam dinar i de postres ens van donar un "pinxo" de fruites. Quan ja estàvem ben tips ens van repartir unes petites cartes amb un llapis i un quadern a dins, que després vam portar a l'escola, per treballar tot el que vam aprendre durant la visita.

Després de la visita, ens preparàvem per sortir, quan ens van avisar que ara ens havien de donar més coses, una bossa molt grossa amb fruita, hortalisses, un cassot i un llibret que explica totes les propietats de cada fruita i hortalissa. ò va ser una passada!

Després de tot, vam esperar l'autobús que ens portaria a casa caminant, a fora esperava l'autobús:

Gràcies Joan, Isa, Maira i Marta, aquesta visita ens ha agradat molt.

Gràfies: Mireia F. i Oscar P. Text: Anna G., Mireia L. i Elena L.

Visita a Mercabarna

D'ençà que ens van dir que el dimarts anàvem d'excursió, tots estàvem esperant el gran dia. Anàvem al Museu Paperer de Capellades i a més a més ens havien dit que podríem fer paper antic.

A les nou d'aquell gran dia ja estàvem fent cua per pujar a l'autocar. Quan es va acabar el llarg trajecte ens vàrem aturar en un parc prop del museu per esmorzar. Ens van fer esperar bastant, però va valer la pena, ja que quan vam entrar van tenir la sensació que havíem viatjat en el temps i estàvem a l'època en que els papers es feien de cotó o lli.

Primer ens van ensenyar una maqueta de tota la fàbrica i després les màquines.

Ens van explicar tot el procés pas per pas, i anàvem parant a cada lloc per veure com ho feien.

Quan es va acabar tota l'explicació, ens van deixar fer el paper a nosaltres i ens va quedar prou bé. Al sortir del Museu, vam anar cap a dinar en un parc ben tranquil·let i cap a casa.

Mireia Marzá i Elisabet Mata.

EL MUSEU PAPERER DE CAPELLADES

080 BOMBERS

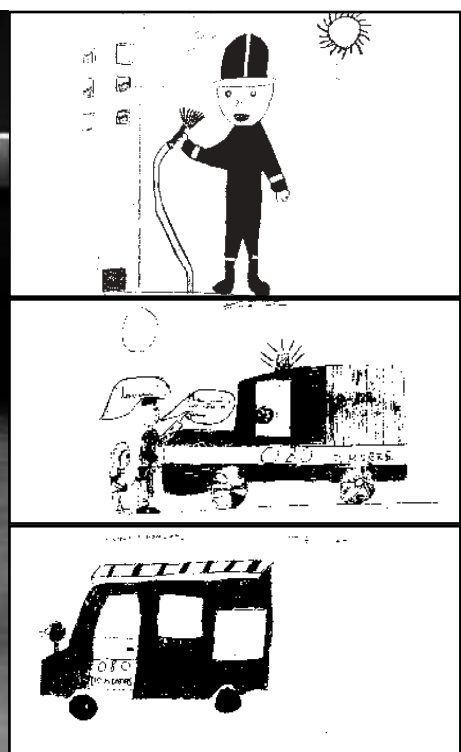
Visita als bombers

Els dies 6 i 7 de novembre els alumnes de 3r van anar amb el metro a fer una visita als bombers. Hem anat a les seves classes per saber com els hi va anar i ens han explicat que quan estaven fent la visita, van veure sortir els camions perquè els havien avisat que s'estava cremant un contenidor.

Per explicar totes les tasques que fan els bombers, van passar unes diapositives i al final de la visita el que més va agradar, va ser poder baixar pel pal com si fossin autèntics bombers i els haguessin cridat per una urgència.

Amb la nova càmera digital de l'escola ens van fer aquestes fotos tan maques per la revista, i les nenes i els nens de la classe, van fer un dibuix de la visita. Ens han agradat molt, però com que tots no hi cabien, n'hem triat tres.

Àlex M., Isaac L., Vanessa V. i Bernat S.

Entrevista a la Maria Vinyeta.

El poema que acabeu de llegir és de la Maria, una mestra ara ja jubilada, de la nostra escola. La Maria és una gran amiga de tots els nens i nenes de l'escola de primària, cada any pels Jocs Florals ve per fer de jurat dels nostres escrits i poemes i també per donar els premis dels guanyadors /es.

Nosaltres, les nenes i nens de 4t li hem volgut fer un homenatge per agrair-li tot el que ha fet i fa per l'escola, per nosaltres. És per això que li hem demanat per fer-li una entrevista, aquí la teniu:

Hola Maria, som l'Anna, l'Estela, l'Andrea i la Laura Sánchez de 4t B i venim per fer-te una entrevista.

Quants anys tens?

En tinc 79, però aviat ja en faré 80.

T'agrada aquesta escola?

M'agrada molt i molt, m'hi sento molt bé, els dijous sempre vinc aquí, i és el dia de la setmana que espero amb més il·lusió.

Quina feina t'agrada més, la que fas a la biblioteca o la de mestra?

Quan em vaig posar a estudiar, dubtava entre fer la carrera de mestra o la de bibliotecària, perquè totes dues feines ja llavors m'agradaven, però era l'època de la postguerra, és va morir la meva mare, i en aquell moment em va ser més fàcil estudiar per fer de mestra, però encara ara m'agraden totes dues feines.

Sempre véns pel dia de Sant Jordi i ens dones els premis dels Jocs Florals, t'agrada ser tú 'encarregada de donar-los?

Per a mi, l'entrega de premis, és com si fos la meva Festa Major, no només el fet de l'entrega de premis, sinó el fet de que els nens i nenes d'aquesta escola segueixin celebrant els Jocs Florals i que any rera any s'escriguin coses tan boniques, també em fa il·lusió, perquè és una festa que es va començar a fer quan jo encara estava aquí de mestra, és una diada de molta tradició a Catalunya i es dedica a la poesia.

Quan vas començar a treballar en aquesta escola?

Vaig entrar el mes d'octubre de l'any 1.968 per fer classes només de català, llavors totes les matèries estaven juntes en un sol llibre, que s'anomenava "la enciclopedia" i era tot en castellà, aquell any ens van deixar que els nens (llavors l'escola només era per nens) que ho volguessin es poguessin quedar dos cops per setmana per fer classes de català, que són les que jo els feia.

Ens pots explicar algun record de la teva escola?

Jo vaig ser de les persones afortunades, ja que en aquella època vaig anar a una escola molt ben preparada, amb uns mestres que ens feien les classes molt distretes i amb molt de material per treballar, llàstima que amb la guerra i l'entrada de les tropes de Franco, tot això es va acabar.

Vols dir alguna cosa més per la revista?

Doncs que estic contenta de que tots i totes hi col·laboreu, perquè és un aprenentatge molt interessant el que podeu fer a partir d'aquesta eina.

Gràcies per tot Maria

Entrevista: Anna M., Estela L., Andrea P., i Laura Sánchez.
Text escrit per: Anna G. i Andrea P.

La Castanyada a l'escola (2002)

Que el món que ha de venir
Sigui com aquest pati,
Que cadascun sigui ell mateix
I estimi els altres,
Que les rialles siguin per tots
Les seves paraules,
Que tots siguin un sol
Amb l'alegre mirada
De tots els companys
Que junts van fent rotllanes.
No deixeu mai d'estimar,
Oblideu les venjances,
Ajudeu aquells companys
Que sovint voldran trobar-nos
Amb els braços oberts
Apunt per rodejar-vos.
Que sigui aquest amor
I que pel món s'escampi,
Que res és teu,
Tot és de tots,
I l'Amor i la Pau
Ens agermanen.

Maria Vinyeta

SANTA CECÍLIA: La Festa de la Música.

La festa de la música d'enguany va ser una mena de càsting en el qual totes les nenes i els nens de l'escola hi participàvem, alguns ho feien sols, era el cas dels que toquen algun instrument, així vam poder gaudir de la música tocada amb diferents instruments: el piano, la gaita, el saxòfon, el violí, la guitarra, el contrabaix, la flauta travessera i el clarinet.

Tota la resta de nenes i nens vam participar en grup amb la nostra classe. Tota la festa era un homenatge a la música dels anys 60, aquella que li agrada tant a la Glòria! Aquest dia també a nosaltres ens va agradar molt.

Els nostres companys/es de 6è: en Jordi Garrido, en Roger Martrat i l'Elisabet Mata ens van anar presentant les diferents actuacions i al final un altre grup de 6è ens van fer uns balls.

Encara quedava una cançó per cantar tots junts, però els pares i mares ja ens esperaven i no la vam poder cantar. Ara ja la sabem tots, qualsevol dia ens reunirem per cantar-la.

Joan B., Paula R. i Maria F.

El racó dels llibres

Ja sabeu que aquest espai és per tothom que vulgui recomanar llibres o contes. Per aquesta primera revista del curs 02/03 hem anat a demanar consell als nostres companys i companyes de 5è, aquests són els títols que ens han recomanat:

M

MISTERI AL CASTELL D'ESPANTALLOPS

de Thomas Brezina, aquest llibre que ens recomana en David Martrat de 5è A, és de l'editorial Cruïlla, té 139 pàgines i va dels embolics en els quals es fica un nen de 10 anys al que li agrada molt anar amb monopatí i que és molt amic d'uns monstres.

EL FORAT DE LES COSES PERDUDES

de Joan Armagné, és la història d'una nena que viu en un barri on tot es perd, fins i tot els nens i les nenes! Ella ho investiga i... Aquest llibre ens el recomana la Sara Wahab de 5èB, que és una gran lectora. L'editorial per si el voleu comprar és Cruïlla i el número de pàgines, 107.

S

E

EL SAFARI DELS MONSTRES

de Thomas Brezina, és un llibre de la col·lecció de La Peña dels Tigres. Ens el recomana la Mar Puentes de 5èB, i segons ens explica, va d'uns nens que fan de detectius i han d'anar a l'Àfrica per resoldre un cas: salvar els animals dels caçadors furtius i averiguar on s'amaguen uns segrestadors. L'editorial és Cruïlla i té 123 pàgines.

NOTÍCIES SO AGERMANAMENT

Escola Samba Kubally- Escola Joan Pelegrí

La relació entre les nostres dues escoles va iniciar-se l'estiu de 1993 a la IV Trobada d'Escoles Associades a la UNESCO a la localitat gallega d'O Grove. Aquell va ser el punt de partida per una cooperació que s'ha mantingut en el temps, amb tres campanyes, els anys 93-94, 99-00 i 01-02, diverses trobades entre persones de totes dues entitats i mostres mútues d'afecte i aplexi.

D'ençà d'aquella comunicació que vam presentar a la V Trobada del PEA a Sant Sebastià l'estiu de 1994, la nostra escola s'ha sentit estretament vinculada a la vostra sort i ha sentit com a cosa pròpia les dificultats que pateix el col·lectiu immigrant. La vostra determinació en la defensa dels drets dels nousvinguts ens ha ajudat a veure la nostra societat des d'una perspectiva ben diferent a com habitualment es veu.

Per tot això ens sentim profundament agraïts envers vosaltres i us ho volem manifestar en aquesta trobada entre totes dues escoles a través d'aquest document que us lliurem, que voldríem segellés allò que resseguint les nostres històries es constata: l'amistat i la voluntat de cooperar entre els nostres dues escoles.

El text d'aquest document diu així:...

Aquest document és l'expressió de la nostra gratitud per tots aquests anys de relació amb la vostra escola i a manifestació del nostre desig de continuar en el futur donant suport a la vostra iniciativa a favor de la dignitat i de la millora de la qualitat de vida dels col·lectius immigrants, i per assolir una societat justa i fraterna.

Barcelona, 30 juny 2002

LIDARIES

El mes de setembre del 2002, en data del 17 al diari AVUI, i del 19 a La Vanguardia, es va publicar la carta que reproduïm. S'hi fa esment de la campanya a favor dels drets dels immigrants i la relació del nostre centre amb la l'escola d'adults de Santa Coloma de Farnès.

(Text publicat a la premsa)

Ajudar els immigrants

Al llarg del curs 2001-2002, l'alumnat i el professorat de l'Escola Joan Pelegrí, de Barcelona, vam tractar sobre els drets dels immigrants i, en concret, vam establir relació amb l'escola africana d'adults Samba Kubally de Santa Coloma de Farners.

Aquesta escola va patir molts problemes els primers anys de funcionament: incomprensió de la població i indiferència de l'Administració. D'ençà del 1988, any de la seva fundació, l'escola ha pogut mantenir-se gràcies a l'esforç dels immigrants que hi han passat, al treball del voluntariat i a la gent que dóna recursos per tal que continuï oberta.

Els immigrants que formen part d'aquesta escola marxen dels seus llocs d'origen per diverses raons: males condicions laborals, molta pobresa, manca d'aliments, conflictes armats... I quan arriben aquí, de vegades, la situació no és millor. Tot això fa que visquin amb precarietat i inseguretat.

Aquesta situació és injusta i s'hauria de millorar. Tots hauríem de tenir els mateixos drets a estudiar, a treballar, a rebre tractament mèdic, ja que tots som persones. Ells només busquen una vida millor i més digna.

Cristina Montey
i 627 signatures més Barcelona

Catorzena edició del Premi Drets Humans

Pere Casaldàliga, bisbe català que viu al Mato Grosso brasiler, escrivia fa poc en un article: «Els drets humans no són una part de la realitat humana, junt a d'altres, sinó la realitat humana en la seva totalitat, la vida, sobretot, dels pobres.»

D'acord amb la idea que expressen aquestes paraules, el curs 1988-89, vam decidir crear a l'escola un Premi dels Drets Humans. L'objectiu que ens proposàvem era difondre la Declaració Universal del Drets Humans, aprovada per les Nacions Unides el 1948, i sensibilitzar tothom -alumnat, professorat, pares i mares de l'escola- en la defensa dels drets humans davant les violacions tan freqüents que pateixen.

Amb el pas dels anys, aquell primer premi, en el qual van participar uns pocs treballs d'alumnes del 3r. de BUP d'aleshores, s'ha anat extenent a d'altres nivells educatius i actualment hi participen treballs realitzats per alumnes des de 1r. d'ESO fins a 2n. de batxillerat: a 1r. i 2n. es fan pósters, a 3r. i 4t. plafons i a 2n. de batxillerat treballs de recerca. El premi corresponent als més grans rep el nom de Premi UNESCO per commemorar el fet que des de 1992 l'escola està integrada en el Pla d'Escoles Associades a la UNESCO, una xarxa d'escoles que promouen la reflexió i el treball a favor de la pau, els drets humans, la interculturalitat, la cooperació internacional i el medi ambient.

És pel fet de pertànyer en aquesta xarxa d'escoles que, des de fa un parell de cursos, el lliurament del Premi Drets Humans es fa en una data propera al 30 de gener (enguany el 29), en lloc de fer-ho el dia dels drets humans (10 de desembre). El 30 de gener recordem, junt a les Escoles Associades a la UNESCO i d'altres escoles d'arreu de l'Estat Espanyol, la mort de Gandhi celebrant el Dia Escolar de la No Violència i la Pau (DENIP). Tanmateix, l'escola no deixa de recordar el dia dels drets humans i en la mateixa setmana, des de l'any del cinquentenari dels drets (1998), s'hi fa una xerrada, adreçada als alumnes de batxillerat, sobre temes relacionats amb aquests drets.

El jurat que ha decidit els premis d'aquesta catorzena edició del Premi va reunir-se el propassat 20 de novembre. Quan aquesta revista surti publicada, provablement ja es coneixerà el seu veredict. Si no el sabeu, a partir del dia 30 podreu consultar-lo a través de la web de l'escola o bé podreu llegir-lo en el proper Calaix de Sastre.

El Jurat del XIV Premis Drets Humans:

- Joan Camós i Rosa Estévez, *professors.*
- Josep Leon, *Fundació Cultural d'Hostafrancs.*
- Lidia Gil i Xenia Marin, *exalumnes.*
- Paola Mulero de l'Associació de Joves de la Casa del Mig.
- Teresa Nicolás, *AMPA.*

Cooperem amb la Casamance

La Casamance és una regió situada al sud del Senegal. Aquesta zona queda bastant aïllada tan políticament com econòmicament de la resta del país, ja que el Senegal està partit geogràficament per un país anglòfon, Gàmbia.

Aquest any, el grup UNESCO de l'Escola hem decidit engegar un projecte amb aquesta regió que hem batejat amb el nom de Projecte Casamance. Treballarem amb un poble de 40.000 habitants anomenat Oussouye, situat al sud d'aquesta regió i concretament col·laborarem en la rehabilitació d'un parvulari per a infants d'edats entre 3 i 7 anys. La situació actual de l'edifici és pèssima: els 110 alumnes es troben en un espai d'una aula i mitja i la cuina del parvulari s'ha de refer del tot.

Com cada 2 anys, tornarem a col·laborar amb un país estranger i pensem que aquest projecte ens ajudarà a tots plegats a conèixer la realitat d'un país Àfrica, la seva cultura, per tal d'aconseguir un alt grau de reflexió i sensibilització envers altres cultures tan alienes a la nostra com pot ser l'africana.

Grup UNESCO

Una mica d'Humor.

Solidaritat amb Nicaragua: situació actual

La crònica de Miquel Cubero recull les impressions i experiències viscudes després de l'estada de l'estiu passat a Nicaragua. Ens explica l'estat actual de l'acció solidària amb Betània duta a terme a l'Escola el curs 2000-01 (Campanya UNESCO)

Bé, una mica amb retard, per la temporalitat de la nostra revista però considero que us haig de donar una informació necessària ja que us sento còmplices de la meva feina a Nicaragua.

Per un problema d'equipatges. Em vaig haver de quedar una setmana a prop (relativament) de l'aeroport (a un suburbi de Masaya, a uns 30km de l'aeroport i de la capital) us ho comento perquè d'aquests dies vull singularitzar dues qüestions: una, la relació amb una colleta d'infants-treballadors, rescato de l'anonimat a en Bryan, un noi d'11 anys que s'aixeca a les tres de la matinada per anar a encendre el foc del forn i avivar-lo fins que se'n va a casa poc abans de les set per banyar-se i preparar-se per entrar, ben uniformat a l'escola... L'altra, una colla d'amics han creat una banca ètica, és una espècie de cooperativa econòmica alternativa als bancs, sense interessos i sense desnonaments quan no es pot pagar el préstec. Quina genialitat solidària gens paternalista que afavoreix especialment la iniciativa de crear-se el propi espai laboral!

La resta del temps la vaig passar batallant on sempre, a uns 120 km al nord de la capital, a Posoltega. D'aquí n'extrec dues situacions generals; una, vàrem poder inaugurar un assentament de 30 cases, La Soledad, les havien començat a fer al febrer. No estava prevista la nostra col·laboració, però amb la dificultat que s'arrossegava amb la construcció de trenta cases prevista a Betània (recordeu: dificultat de terres en litigi) vàrem considerar que era més profitós tenir els cèntims en ús que no pas aturats; l'altra situació és justament la de Betània. La tasca ha estat diversa: estaven enfonsats, sense masses esperances, vivint en les mateixes barraques que els havia conegut dos anys enrere però amb les cases atrotinades, empetitides per l'envelliment i progressius arranjaments sense nous materials, per l'augment de la família... vàrem decidir gastar l'última oportunitat abans de cercar un altre terreny on ubicar-los. Contacte amb un nou advocat que ens assessorés i defensés si fos possible, amb un topògraf per alçar novament el mapa cadastral, nou cens per tenir la certesa de la realitat humana en joc... La veritat és que tot és tan espectacularment pobre i precari: el resultat del cens que vàrem fer nosaltres mateixos és la millor mostra del que dic: 30 famílies, 165 habitants, 100 menors de 20 anys (35 de 12 a 20 i 65 de

Comunitat de Betània.

menys de 12 anys) 65 majors de 20 anys (només 5 passen dels 45 anys i cap supera els 60). De tot el col·lectiu només 8 treballaven; això sí, sense cap mena de contracte ni de prestacions.

El darrer dia que estava allà, a les set del matí, quan estàvem preparant un raconet per celebrar l'eucaristia i fer l'assemblea final, uns sorolls de tractors ens indicava que altres que havien estat tan pobres com ells ens envaiïen les terres que reclamaven com a pròpies; tota la comunitat va sortir a aturar-los pacíficament posant-nos envoltant els tractors, es va aconseguir però fins quan?

En aquests moments estem esperant el posicionament definitiu del ministeri d'agricultura; si falla en contra -cosa molt possible- ja tenim acordada la reacció... i no ens caldrà més remei que comprar -a més de fer les cases- els terrenys. El que sap greu de tot plegat, a més de veure al pobre ultratjat permanentment, és que si comprem els terrenys enriqueirem a individus benestants insensibles al patiment del seu poble.

Miquel Cubero

A REVEURE

EL SENYOR DELS ANELLS

La cobejança, la mort, la guerra, la lluita pel que és preuat i propi són temes clarament representants a la producció de Peter Jackson que treballat per aconseguir la millor adaptació d'una de les obres literàries amb més èxits del segle XX. Corren rumors que, arran el benefici i el gran èxit, el director té la idea de portar "El hòbbit" a la gran pantalla.

En Gollum, un del més estimats de la pel·lícula és clarament la visió humana, junt amb la raça dels homes. Per una part, en Gollum dóna a conèixer la bogeria de la humanitat, com per la cobejança, es transforma en egoista i ambiciós, però en l'interior sempre hi ha la part més bondadosa i fidel. La raça dels homes és una barreja de poder, grandiositat i de debilitat al mateix temps.

Gràcies al gran equip i a la inversió de la producció, s'han aconseguit nombrosos efectes, incomparables fins ara. Un dels personatges preferits, en Gandalf, retorna amb la missió de combatre el mal, però amb més força. A la primera part de la trilogia veiem un home que sempre pensa en què fer, com ajudar els altres. En aquesta entrega ens dóna la seva imatge més cavalleresca, la més noble, la més poderosa i la més decidida.

No puc trobar-hi gaires errors i l'únic que puc assegurar és que com aquesta no n'hi ha cap.

Mercè Mellado.
2n E ESO

Dos dies després de la seva estrena, el divendres, 20 de desembre, darrer dia de classe, abans de les vacances de Nadal, la majoria dels grups d'ESO i batxillerat van veure al cinema l'esperada segona part de l'adaptació de la novel·la de J. R. R. Tolkien «El Senyor dels Anells: Les Dues Torres»

Per les mateixes dates de Nadal, l'any passat, van assistir a la projecció de la primera part de la trilogia de Tolkien, «El Senyor dels anells: la Comunitat de l'Anell». Pels volts de desembre del 2003, hi ha prevista l'estrena de la tercera part «El retorn del Rei. De fet, encara que els tres films s'estrenin en tres anys seguits, es tracta d'una única pel·lícula rodada al llarg d'un any i mig, que s'ha segmentat per raons de mercat i que, això sí, s'ha fet d'acord amb l'estructura de la novel·la.

Tres anells per als Reis Elfs sota el cel.

Set per als Senyors Nans als palaus de pedra.

Nou per als Homes Mortals, condemnats a morir

Un per al Senyor Fosc, damunt la trona fosca.

A la Terra de Mordor, allà on s'estenen les ombres

Un anell per governar-los a tots.

Un anell per a trobar-los,

Un anell per poder atreure'ls

a tots i lligar-los a les tenebres.

A la Terra de Mordor, allà on s'estenen les ombres

Aquest és el primer text trobem en obrir «El Senyor dels Anells». Després vénen aproximadament més d'un miler llarg de pàgines que ens relaten una de les més impressionants i fantàstiques històries que mai s'hagin publicat. Per salvar la Terra Mitjana, Frodo, un dels hòbbits, dipositari de l'anell, l'ha de dur a les terres on va ser forjat i destruir-lo. Si no assoleix aquest objectiu, la Terra

Mitjana i els seus habitants seran anihilats. A «Les Dues Torres», en un marc extraordinari d'espais naturals i de ficció, Frodo i els seus vuit companys es troben separats en tres grups. La pel·lícula presenta de forma paral·lela, les aventures de cada equip combatre les forces del mal i vèncer Lord Sauron.

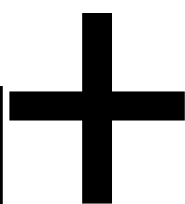
Les opinions

És indiscutible que la pel·lícula recull més elogis que crítiques. Els nostres alumnes en destaquen els acurats efectes especials (Es comenten dades tan reveladores de la seva producció com ara: més de 2.000 actors, més de 20.000 figurants i més de 300 experts en la fabricació d'armes medievals. També es valora la importància de la tecnologia digital a l'hora de recrear exèrcits i batalles que es posa de manifest en nombroses escenes del film)

Una altra opinió coincident és per al ritme constant i trepidant, que es manté durant tota la cinta. Costava avenir-se, deien, que havien transcorregut tres hores d'una forma tan ràpida.

En relació als personatges es destaca la magnífica interpretació d'Elijah Wood, que dóna vida a Frodo. Una lloança especial és per a un personatge digital, Gollum. Aquest hòbbit de grans ulls i extremitats s'emporta malgrat el seu aspecte repulsiu bona part de la simpatia dels nostres alumnes. Turmentat pels seus pensaments, es debat tota la pel·lícula entre una faceta bona i una altra de malvada; deixa el públic al final amb un ai al cor.

(C S)

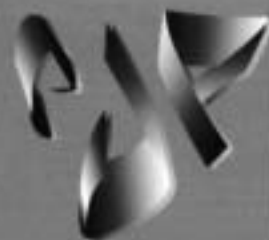

EL SENYOR DELS ANELLS

LES DUES TORRES

ESCOLA JOAN PELEGRÍ

de la Fundació Cultural Hostafrancs

Escola Concertada

Torre Damians, 6 - Tel. 93 4318801

Ermengarda, 11 - 25 - Tel.93 4239304

Portes Obertes

2003

Dissabte 1 de febrer de 10h a 13h

Il·lusió

Experiència

Equipament

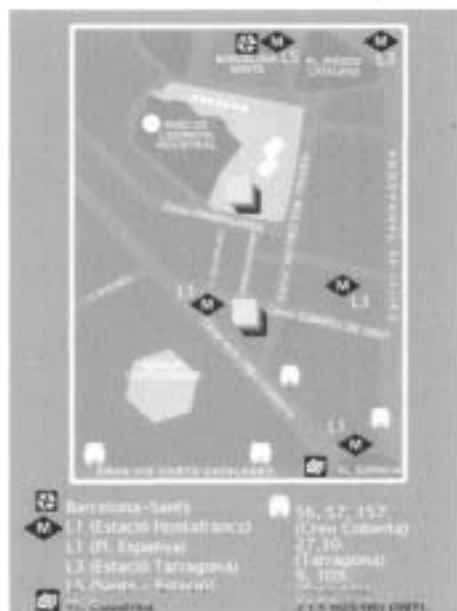
Infantil i
Primària

ESO

Batxillerat

Cicles Formatius

Formació
Ocupacional

Per organitzar els grups
de visita truqueu i
demaneu per l'Eva o la
Silvia al telèfon:

93 4318801